

[Pia Larsen]

sikre, at kreditinstitutternes engagementer har en vis risikospredning, således at de ikke er koncentreret på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvorved der kan opstå risiko for store tab.

Ifølge lovforslaget skal der foretages en gradvis nedtrapning af engagementsgrænsen til 25 pct. fra de nuværende 35 pct. Til gengæld udvides beregningsgrundlaget til nu at være den ansvarlige kapital i modsætning til tidligere kernekapitalen og opskrivningshenlæggelserne. Desuden må det samlede beløb af et pengeinstituts engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, ikke overstige 800 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital. Denne del af lovforslaget vedrørende EF-direktivet er meget teknisk og ikke særlig egnet til en folketingsdebat.

Venstres budskab skal derfor også blot være, at vi formoder og forventer, at de overgangsordninger, der er indført, er tilstrækkelige til at undgå, at de danske kreditinstitutter stilles ringere end de andre EF-landes. Hvis overgangsordningerne ikke sikrer dette, vil der være risiko for, at store kunder går til udlandet, fordi der så at sige ikke er plads til dem i de danske institutter. Men Venstre kan altså støtte denne del af lovforslaget under den forudsætning.

Det andet hovedelement i lovforslaget vedrører et forbud mod, at pengeinstitutter tilbyder lånefinansiering ved tegning af supplerende kapital. Som i det foregående lovforslag, vi behandlede, har denne del af lovforslaget baggrund i en konkret sag, hvor det er åbenbart, at hverken god markedsføringsskik eller pengeinstitutpraksis har været fulgt.

Venstre har aldrig holdt af lovgivning på grundlag af enkeltsager, men vi erkender ikke desto mindre, at der åbenbart er tale om et problem, som vi ikke tåler at se en gentagelse af. Vi er enige i, at der kan indføres forbud mod en decideret markedsføring af lånefinansiering af ansvarlig kapital til et pengeinstitut, men vi mener ikke, at der skal være forbud mod for eksempel finansiering via en kassekredit, hvis vi taler om enkelttilfælde.

Vi er positive over for lovforslagets intentioner, men vi mener som sagt ligesom Hr. Flemming Hansen, at den udformning, lovforslaget har, ikke er nuanceret nok. Derfor ser vi frem til en meget grundig udvalgsbehandling, hvor det er Venstres ønske, at vi ikke ender med at

blokere for sunde og naturlige bankforretninger ved at vedtage lovforslaget, som det ligger nu. Derfor er vi også noget bekymrede over, at industriministeren foreslår ikrafttræden allerede 1. januar 1994. November måned er snart gået; december måned er som bekendt ikke særlig lang her i Folketinget, og Venstre vil ikke være med til lovjaskeri. Derfor beder jeg om, at vi, hvis vi ikke finder, at alle elementer er tilstrækkeligt belyst, udskyder ikrafttrædelsestidspunktet.

Rahbæk Møller (SF):

Den ene del af dette forslag er jo indlysende inspireret af Himmerlandsbanksagen, som vist også industriministeren gjorde tydeligt opmærksom på. Det drejer sig om den del, der taler om, at man skal indføre forbud mod at tegne ansvarlig kapital mod lån i en bank. Det er selvfølgelig inspireret af, at vi ved, at der er kunder, der har ladet sig lokke ud i spekulationer. De har optaget store lån, og så har de købt obligationer for dem i håb om at få en mindre skattefordel, og det viste sig så, at de brændte sig ganske eftertrykkeligt, fordi deres obligationer blev værdiløse. Jeg tror, det er dem, som industriministeren også offentligt har karakteriseret som spekulanter. Det kan da godt være, at vi skal hjælpe dem; det vil jeg såmænd ikke afvise, men jeg personligt – og det gælder også mit parti – har mere medynk med en noget andet kundegruppe.

For at nævne et andet eksempel: Vi har jo hørt om en kunde, som kom ind for at hæve et mindre beløb, og så viste det sig, at hun uden at vide det havde fået hele sin obligations- og aktiebeholdning ombyttet til bankens senere værdiløse obligationer. Dette tilfælde er desværre ikke enestående; der er masser af pensionister og andre, der er blevet franarret hele deres formue af skrupelløse banker. Problemet er, at mange mennesker har vænnet sig til at bruge bankrådgiveren som rådgiver i investeringsager i den tro, at der er tale om uafhængig rådgivning. Det er klart, at sådanne mennesker er svage ofre, når bankerne er skrupelløse nok. Det synes jeg der skal gøres noget ved, men det løses aldeles ikke ved det forslag, industriministeren fremsætter.

Derfor vil jeg foreslå andre ting. Jeg vil foreslå, at der simpelt hen indføres et forbud mod, at banker og sparekasser udbyder egne aktier